

DZIENNIK USTAW ŚLĄSKICH

Nr. 7.

KATOWICE, dnia 22. lipca 1922 r.

Rok 1922.

TREŚĆ:

29. Rozporządzenie z dnia 13. lipca 1922 r. w sprawie zniesienia obszarów dworskich na części górnosląskiej Województwa Śląskiego

29.

Rozporządzenie

z dnia 13. lipca 1922 r.

w sprawie zniesienia obszarów dworskich na części górnosląskiej Województwa Śląskiego.

Na mocy ustępu 3. art. 40. Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15. lipca 1920 (Dz. Ust. Rz. P. z 1920 r. Nr. 73. poz. 497), uzupełnionej ustawą z dnia 30. lipca 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. z 1921 r. Nr. 69 poz. 449) i art. 4. ust. 2 tejże Ustawy Konstytucyjnej stanowią w porozumieniu z Tymczasową Radą Wojewódzką co następuje:

Art. 1.

Na części górnosląskiej Województwa Śląskiego uchyla się wszystkie postanowienia i przepisy ustawy pruskiej o ordynacji gminnej z dnia 3. lipca 1891 (Pr. G. S. str. 233) dotyczące obszarów dworskich i zaprowadza się na ich miejsce postanowienia i przepisy zawarte w poniższych artykułach.

Art. 2.

Na obszarze części górnosląskiej Województwa Śląskiego zniesie się wszystkie samoistne obszary dworskie i połączy z gminami wiejskimi lub miejskimi albo złączy z innymi obszarami dworskimi w jedną nową gminę wiejską lub miejską albo też przekształci się w gminę miejską lub wiejską.

Przy tej zmianie i przeistoczeniu obszarów dworskich należy baczyć na stworzenie gmin zdolnych w zupełności do wypełniania zadań i obowiązków ciążących na samoistnej gminie, jakoteż i na to, aby jednolicie gospodarowana posiadłość gruntowa dostała się do jednej i tej samej gminy.

Art. 3.

Prawo miejscowe gminy, do której wcielono obszar dworski, obowiązuje na połączonym z nią obszarze dworskim. Na wyjątki może zezwolić Rada Wojewódzka.

O ile zamieszkanie lub pobyt w gminie był miarodajny dla praw i obowiązków, zamieszkanie i pobyt na połączonym z gminą obszarze dworskim uważa się jako zamieszkanie i pobyt na obszarze gminy, z którą obszar dworski został połączony.

Art. 4.

Celem przeprowadzenia zarządzeń zawartych w art. 2. ułoży Wydział powiatowy w każdym powiecie po wysłuchaniu interesowanych gmin i posiadaczy obszarów dworskich generalny plan regulacyjny.

W planie tym należy uzasadnić poczynione propozycje przez podanie wszystkich miarodajnych okoliczności i dołączyć mapę całego powiatu, która uwidoczni projektowane zmiany i przeistoczenia obszarów dworskich i interesowanych gmin.

Wydział powiatowy przedkłada sporządzony plan Radzie Wojewódzkiej.

Rada Wojewódzka bada i ustala przedłożony plan z potrzebnymi zmianami i oznacza czas jego wejścia w moc obowiązującą.

Art. 5.

Po ustaleniu planu przez Radę Wojewódzką przeprowadzi Wydział powiatowy w drodze uchwały jako władza administracyjna I. instancji uporządkowanie wzajemnych stosunków interesowanych gmin i obszarów dworskich. O ile strony interesowane zawarły pod tym względem umowę, Wydział powiatowy może przy swej uchwale od tej umowy odstąpić tylko ze względu na dobro powszechne.

Art. 6.

Przy uporządkowaniu wymienionych w art. 5. wzajemnych stosunków należy wszystkie nieruchomości, uprawnienia, zakłady, urządzenia itp. służące takim celom publicznym, do których wypełniania gmina ustawowo jest zobowiązana, z reguły oddać gminie, przyczem posiadacz obszaru dworskiego otrzyma godziwe odszkodowanie za nakłady poczynione na stworzenie osobnych zakładów. O ile posiadacz obszaru dworskiego osiągał stąd dochody, przewyższające koszty utrzymania, można mu przyznać odpowiednie odszkodowanie. Gdyby zaś koszty utrzymania przewyższały dochody, to posiadacz obszaru dworskiego może być za zwolnienie go z tego ciężaru zobowiązany do zapłacenia gminie odpowiedniego równoważnika. Posiadacz obszaru dworskiego może też być zobowiązany do wypłacenia równoważnika gminie w tym wypadku, gdyby wogóle zaniechał stworzyć dla obszaru dworskiego zakładów i urządzeń leżących w interesie publicznym, do których stworzenia w jego miejsce gmina będzie obowiązana.

Należące do posiadacza obszaru dworskiego nieruchomości, uprawnienia, zakłady, urządzenia itp., które służą celom publicznym, do których wypełniania gmina ustawowo nie jest zobowiązana, mogą być również oddane gminie. W tym wypadku należy przyznać posiadaczowi obszaru dworskiego odszkodowanie, które odpowiada wartości odstąpionego przedmiotu. Co do wysokości odszkodowania przysługuje stronom interesowa-

nym przeciwko ostatecznej uchwale władz uchwalających w przeciągu jednego miesiąca prawo skargi w drodze zwykłego postępowania sądowego.

Art. 7.

Ostateczne uchwały władz uchwalających mają moc obowiązującą na równi z wyrokami sądowymi. Władze uchwalające są upoważnione do wystawiania poświadczeń w myśl art. 20. ustawy wykonawczej do ordynacji hipotecznej z dnia 26. września 1899 r.

Art. 8.

Po wejściu planu generalnego w moc obowiązującą przystępuje się niezależnie od przeprowadzenia czynności przewidzianych w artykule 5. i 6. do zorganizowania nowopowstałych gmin podług poniżej podanych przepisów.

Art. 9.

W nowo powstałych gminach ustanawia się aż do przeprowadzenia wyborów i ukonstytuowania się reprezentacji gminnych, komisaryczne zarządy i komisaryczne rady gminne.

Wybory do rady gminnej i zarządu winno się przeprowadzić w jak najkrótszym czasie podług obowiązujących obecnie przepisów.

Art. 10.

Komisaryczny zarząd jest kolegialny i składa się z sołtysa i 4 ławników. Zarządowi temu przekazuje się uprawnienia wymienione w § 89 ordynacji o gminach wiejskich z dnia 3. lipca 1891.

Liczba członków komisarycznej rady gminnej powinna wynosić tyle, ileby wynosiła normalna liczba członków rady gminnej według dotychczasowej ustawy.

Członków komisarycznego zarządu i rady gminnej mianuje starosta po wysłuchaniu przedstawicieli ludności gminy.

Art. 11.

W gminach, do których przyłączono obszar dworski lub jego część, uzupełnia się komisarycznie zarząd wzgl. magistrat oraz radę gminną wzgl. radę miejską o liczbę członków odpowiednią w stosunku do przyrostu ludności przyłączonego obszaru.

Art. 12.

Aż do zniesienia poszczególnego obszaru dworskiego obowiązują przepisy ordynacji o gminach wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. z tem:

- 1) że funkcje zarządu gminnego sprawuje przełożony obszar dworskiego,
- 2) że nie będą miały zastosowania te przepisy, których zastosowanie jest uzależnione od istnienia rady gminnej.

Art. 13.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Wojewodzie.

Art. 14.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda Śląski:

J. Rymer.

Sprostowania.

W Nr. 4. „Dziennika Ustaw Śląskich“ poz. 12, w rozporządzeniu w przedmiocie utworzenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w art. 1., w wierszu drugim winien być po słowie „od wypadków“ przecinek, zaś w wierszu trzecim zamiast: i dla pozostałych po nich członkach rodziny, winno być: i dla pozostałych członków rodziny.

W art. 6. wiersz 6. tego samego rozporządzenia zamiast przedstawiciele winno być przedstawicieli.

W art. 6. wiersz 10. tego samego rozporządzenia zamiast mianowany, winno być mianowanych.

W art. 7. wiersz 4. tego samego rozporządzenia zamiast: Dyrektor, Naczelnicy winno być: Dyrektor i Naczelnicy.

W Nr. 5. „Dz. Ust. Śl.“ poz. 16. w wierszu drugim i trzecim w powołaniu się na Ustawę Konstytucyjną z 15. lipca 1920 zamiast 75 winno być 73, zamiast 941 winno być 497, zamiast 491 winno być 449.

W Nr. 5. „Dz. Ust. Śl.“ poz. 19, art. 1. wiersz 1. zamiast Prezydenta Rządu winno być Prezydenta Rejencji.

Sprostowanie.

Nr. 6. Poz. 25. „Dziennika Ustaw Śląskich“ rozporządzenie z dnia 17. lipca 1922 r. przestawiła drukarnia już po przeprowadzonej rewizji szereg wierszy.

Wstęp do tego rozporządzenia i art. 1. winne mieć następujące brzmienie:

Na mocy ustępu 3. art. 40. Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15. lipca 1920 r. zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. Ust. Rz. P. z 1920 r. Nr. 73. poz. 497) uzupełnionej ustawą z dnia 30. lipca 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. z 1921 r. Nr. 69 poz. 449) oraz art. 4. ustępu 2 i 16. tejże Ustawy Konstytucyjnej stanowią w

porozumieniu z Tymczasową Radą Wojewódzką co następuje:

Art. 1.

Z dniem 1. czerwca 1922 podwyższa się dodatek wyrównawczy od pierwszych 10 000 mk. rocznej płacy zasadniczej, dodatku miejscowego wzgl. diet, wynoszący dotychczas 120% na 160%, od reszty płacy zasadniczej, dodatku miejscowego i dodatku na dzieci wzgl. diet wynoszący dotychczas 65% na 105%.

O ile płaca zasadnicza łącznie z dodatkiem miejscowym względnie diety nie przekraczają kwoty 10 000 mk. rocznie, podwyższa się dodatek drożyzniowy ze 120% na 160%.